

עת"א 23605/03/23 - אבנר הררי נגד מדינת ישראל, שרות בתי הסוהר - מחלקת האסיר - זימונים

בית משפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 23605-03-23 הררי(אסיר) נ' מדינת ישראל ואח'

בפני כבוד השופט דרור ארד-אילון
עותרים אבנר הררי (אסיר)
נגד
משיבים 1. מדינת ישראל
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

מטעם העותר עו"ד אליז קסנטיני
מטעם המשיבים עו"ד רועי קליפה

החלטה

לפני בקשה לעיון מחדש בהחלטתי מיום 14.5.23, שבה נקבע מתווה דו שלבי בעניין עתירתו של העותר להתיר לו להתראיין לאמצעי התקשורת ולהציג את טענותיו לחפותו. כך, נקבע שתוך 30 יום (קרי עד 14.6.23) יש לקיים את שני הראיונות אך לא לפרסמם עדיין, ולאחר מכן תוך 14 ימים מיום שהחומרים המצולמים יועברו למשיב, על המשיב לקבוע את עמדתו באשר לפרסומם, כך שהראיונות לא יפורסמו ללא החלטה של בית המשפט.

הראיונות לא התקיימו, והמשיב פנה בבקשה לבית משפט זה אשר נדונה בפני כבוד השופט מיכאל קרשן, בימים 2.7.23 ו-16.7.23, אשר שמע את הצדדים ואת אנשי התקשורת המעורבים, והבהיר, שככל שהמשיב מוצא קושי עם ההחלטה הקודמת (מיום 14.5.23) עליו לפנות למותב זה, או לפעול בהליך של השגה על ההחלטה.

בעקבות זאת הוגשה הבקשה דנן.

ככל בקשה לעיון חוזר, ראשיתה בטענה בדבר שינוי נסיבות. ואלו הנסיבות שעליהן הצביע המשיב. האחת, שגב' טל אריאל-אמיר, אשר ביקשה לראיין את העותר, חזרה בה. השנייה, שבראיון שאליו זומן העותר בפני מנהל האגף ורת"ח מנ"א מחוזית ביום 5.6.23 (כעשרה ימים לפני המועד שבו נדרש המשיב לקיים את החלטת בית המשפט), הוא נשאל "אודות אמצעי התקשורת אליהם מעוניין להתראיין", ובתשובתו מסר, שהוא "מעוניין להציג בפניהם את סדר היום באגף, לפרגן לשב"ס ולהעביר מסר לדור הצעיר כי הפשע אינו משתלם." השלישית, מידע מודיעיני בדבר "הלכי רוח בנושא ראיון לתקשורת". פירוט הלכי הרוח לא הובהר בפרפרזה.

הנסיבה הראשונה מקלה את ביצוע ההחלטה, שכן לא נדרש עוד תיאום בין שני עיתונאים, אלא עומד על הפרק ראיון אחד עם העיתונאי אלי סניור. ממילא אין בה כדי להצדיק עיון מחדש.

הדברים שהוצגו בפני גורמי המשיב בראיון שהתקיים עם העותר ביום 5.6.23 אינם מעלים ואינם מורידים לעניננו. לא ברור מדוע נדרש ראיון כזה, לאחר מתן החלטה שיפוטית וכעשרה ימים לפני המועד שנקבע לקיומה - אולם תוכן

עמוד 1

הדברים שהובא בשם העותר, אינו שונה באופן מהותי מן הדברים שהועלו מטעמו בעתירה ובדין. הרעיון העומד מאחורי המתווה הדו שלבי הוא שאין לשירות בתי הסוהר סמכות או אפשרות לצנזורה מוקדמת של הדברים שיאמרו, אולם מסורה לו מכוח הדין אפשרות להתנגד לפרסום דברים שיאמרו בראיון העיתונאי. ועוד: בתגובתו, הבהיר העותר, שכוונתו היא "לזעוק לחפותו", וכל שאמר בשיחתו עם אנשי המשיב הוא ש"בין היתר" כוונתו "לפרגן" למשיב. לא מצאתי שיש בדברים אלה - שלא הוצג תיעוד מפורט שלהם - משום נסיבה חדשה, שיש בה כדי להשליך על ההחלטה מיום 14.5.23.

העניין השלישי הוא מידע מודיעיני על "הלכי רוח" הקשורים לראיון. ככל שמדובר במידע חדש וחשוב, ניתן היה להציג פרפרזה מפורטת יותר. על כל פנים, אין, לטעמי, בנסיבותיו הכוללות של העניין, כשעמדתו של העותר נמסרה בגלוי, כדי להוביל לשינויה של ההחלטה הקודמת. כאמור, מדובר במתווה דו שלבי, ותהיה למשיב אפשרות לקבוע את עמדתו לא על פי "הלכי רוח" סמויים מעין אלא לגופם של דברים, שימסרו בראיון העיתונאי ויתועדו.

ביני לביני, ניתן פסק דין בערעור שבעניינו ביקש העותר להתראיין (ע"פ 2228/22 הררי נ' מדינת ישראל (8.8.2023), שדחה את ערעורו של העותר. הצדדים לא התייחסו לכך, אולם עובדה זו מקטינה מאד את משקלו של חשש להשפעה על הליכי משפט (שהעלה המשיב בטעם שלא להתיר את הראיון).

לסיכום, לא מצאתי שיש בנסיבות שהוצגו טעם המצדיק לשינוי ההחלטה מיום 14.5.23, ואף לא שהיה בהן כדי להצדיק את הימנעות המשיב מקיום ההחלטה במועדים שנקבעו בה.

החלטתי מיום 14.5.23 נותרת על כנה, אלא שהמועד לקיום הראיון יהיה עד יום 28.9.23, והמועד לקביעת עמדת המשיב יהיה עד 14 ימים מקבלת החומרים המצולמים של הראיון.

ניתנה היום, י' אלול תשפ"ג, 27 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.